

GASTVRIJHEIDSRITUELEN BINNEN DE ANGLICAANSE KERK

Stephen Murray - Gentse gastvrijheid

Gastvrijheid is binnen de anglicaanse kerk altijd één van de kernboodschappen geweest. De kerk heeft in het Verenigd Koninkrijk, en voor haar aanhangers daarbuiten, altijd een verbindende rol gespeeld. Het is een verzamelplaats voor de gemeenschap en speelt een burgerlijke rol in de samenleving. Binnen de anglicaanse kerk wordt die gastvrijheid uitgewerkt in verschillende **gastvrijheidsrituelen**.

Eten

Een voorbeeld van zo'n ritueel is het **aanbieden van thee, koffie, taart** en af en toe een maaltijd, zoals een maandelijkse gemeenschapslunch. Dit zorgt ervoor dat er nade dienst steevast een moment voor bezinning en onderling gesprek is. Het aanbieden van een drankje en hapje na de dienst is een uiting van het geloof. Ze worden dus niet gezien als een extraatje, maar als een gedeelte of een verlenging van de dienst, omdat er een groot belang wordt gehecht aan de medemens en de gemeenschap.

Onzevader

Dat zie je bijvoorbeeld ook aan een ander gebruik dat in verband kan gebracht worden met gastvrijheid; namelijk de manier waarop ze in de anglicaanse kerk het **Onzevader opzeggen**. In het Nederlands wordt er steeds op een formele manier '*U*' gebruikt. Zo wordt ertussen de mens en God een afstand gecreëerd. In het Engels worden de woorden '*thy*' en '*thine*' gebruikt. Dit zijn twee ouderwetse woorden die enkel gebruikt werden om intieme relaties aan te spreken. Ze hebben een hele andere lading dan '*you*' en '*your*'. '*Thy*' en '*thine*' zijn een overblijfsel van het idee dat God in een intieme relatie met ons als mens staat. Dat haalt de perceptie van God als iets verheven en boven ons weg en plaatst God in alles rondom ons, alsook in onze medemens. We vinden Hem in het gemeenschapsgevoel en dat geeft dan ook directe aanleiding tot gastvrijheid. Er wordt door de Kerk zegen gegeven aan de mensen door koffie en thee uit te delen, maar ook de Kerk ontvangt zegen door dat soort gemeenschapsmomenten.

Brood en wijn

Het verlenen van gastvrijheid zorgt daarnaast ook voor verbintenis en gelijkheid tussen de leden van de gemeenschap. Sinds de Engelse reformatie in de zestiende eeuw krijgt iedereen tijdens de **communieviering brood én wijn**. Daarbij wordt iedereen binnen de gemeenschap op gelijke voet behandeld.

Vredeswens

Een laatste voorbeeld van een gastvrijheidsritueel is de **vredeswens** binnen de liturgische dienst. Tijdens deze vredeswens ontstaat er doorgaans chaos. De kerkgangers zetten zich in beweging en gaan iedereen rond hen de handschudden of knuffelen. De aanrakingen van de kerkgangers tijdens de vredeswens tonen nogmaals hoe God binnen de anglicaanse kerk wordt gezien als onderdeel van de gemeenschap en hoe Hij terug te zien is in de mensen rondom ons.

Al deze gastvrijheidsgebruiken en rituelen maken het duidelijk dat gastvrijheid, gelijkheid en het gemeenschapsgevoel een centrale rol vervullen binnen de liturgische dienst en boodschap van de kerk.

INZENDER

Stephen Murray
Centraal Comité van de Anglicaanse eredienst in
België

THEMA

Feesten, rituelen en sociale gebruiken

TREFWOORD

#ritueel #levensbeschouwelijk gebruik #eten
#drinken #religie